

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

ved Souschef Frk. J. M. PETERSEN, Horsens. — Alle Indsendelser sker gennem
Korpsadjutant Frk. INGE BOYE-PETERSEN, Thingstedholm, Horsens.

Nr. 8

15 September

1920

Sommerlejr.

Sommerlejr — hvor det dog er et herligt Ord, og hvor glædede man sig ikke vildt allerede længe i Forvejen ved Tanken om at skulle med.

Men uf, hvor der skulde gøres Anstalter!

Den 8. Juli om Middagen startede fynske Chef og nogle haandfaste Hørsensspejdere (rigelig forsynet med Chokolade og Bøf!!!) paa deres dertil indrettede Motorkøretøjer med Gaarden „Christiansminde“ som Maal. Turen var yderst vellykket — iberegnet en Pünktering. Naa, endelig var vi der.

Næh! Ih! Hvad mener du? Sikken en Lade! Den er hyperknas! saadan svirrede det rundt i Luften, og alle styrtede derind. Nu gjaldt det jo om at faa den regnet rigtig ud, saa at hver kunde faa sin Soveplads, og for at det kunde blive gjort, blev der sendt Ilbud over paa Gaarden efter et stort Kar, (Godsejeren er ellers ikke kar-rig), hvori fynske Chef resolut lade Hovedet i Blød. Efter at Chefen i en halv Time havde gjort Manøvre i Karret, klarede det op for hende. Hun gik

værdigt med — for en Gangs Skyld — afmaalte Skridt afsides og fremtryllede en Hammer og mange store Søm, (det var mig en Gaade, at hun kunde rumme saa meget, men efter de smaa Filmsforestillinger i Førerteltet, undrede det mig mindre), som hun begyndte at banke i Væggene med saadan en Kraft, at vi andre skyndsomst fortrak for ikke at faa Taget i Hovedet. Ja, se Meningen var god nok, men Utæk er jo nu engang Verdens Løn.

Næste Dag ankom de fleste Troppe, og nu viste det sig saa uheldigt, at den Spejder, der havde købt Sømislagningsbestillingen af fynske Chef, nogle Steder kun havde beregnet $2\frac{1}{2}$ i Stedet for 3 Planker til hver. Hun maa jo have været vild, at ville forlange, at en Spejder vilde nøjes med $2\frac{1}{2}$! Spejderne vilde rigtignok ogsaa have mere Plads, og Væggen over deres Hoveder blev efter megen Kradsen frem og tilbage til et pragtfuldt futuristisk Maleri med Tal og underlige Streger.

Og hvor var det lifligt at vaagne om Morgenen ved den skønne Musik(?) Det er nu lige godt utroligt, at saa'n et lille rart Horn kan frembringe saa nervepir-

rende Lyde, ja, undertiden lød det, som om det sang tostemmigt med sig selv; og ikke' Virkninger!! Haarene rejste sig paa Hovedet og gik — Spejderne fulgte efter i Smaapartier ud til den daglige Svømmetur i Blikvandfadene. Apropos Vand, saa havde Cheferne altid en vis Evne til at overraske os under disse smaa Vandpantomimer!!

Havregrød! Sure og søde Ansigter over hele Linjen; kun Hellerup nød højroset deres svedne Nationalret med meget godt Humør, — vi andre maatte pænt nøjes med Mælk dertil. —

Morgenparaden rev os bort fra denne Beskæftigelse og stemte os et Øjeblik højtidelig.

Og saa fulgte Dagens Begivenheder Slag i Slag, brogede som i en „Biljebog“. Køkkenvagten kogte Grød og stegte Flæsk i sit Ansigts Sved, men maatte nu og da afbryde for at hale en inspicerende Chef op af Høkassen — hvorpaa der begyndte en ivrig Sporing over hele Lejrpladsen efter Souvenirgrødklatrer!

Alt imedens sligt gik for sig, sled de arme Kontorfolk i det; navnlig blev Depotet for fundne Sager stærkt hjemsøgt af en vis nørrejydske Trop, der utrætteligt eftersøgte en bortkommen Fører med højt, tørt Sommerhaar.

Banken blev sprængt for at skaffe Penge til energiske Indkøb i Form af Lakrids, „Sodavanner“ o. s. v., og Posten blev daglig raabt op af en ung Fører, hæs som en Ravn og med velvoksne Fjer paa Hjernen.

„Sophus Sørensen“ var rigtig i sit Es. Han trimlede til Byen med smaa Sygdomstilfælde, (en kærkommen Anledning

for unge forlystelsessyge Førere til at komme et Svip til København!)

Blodige Kampe udfægtedes mellem Zulukaffere og andre Halenegere, og der var Svømmeøvelser paa Kryds og Tværs under kyndig Vejledning i Horsens Fjord. (De Dage — paa hvilke der var Svømning — slap Køkkenvagten nemt fra sin Opvask!!)

And last but not least — Turneringen! Inden den var overstaaet, genlød Laden ved Nat af Suk og Stønnen, og der var fortvivlede Forsøg paa natlig Glimtsignaler; om Dagen trænede vi som smaa Søm med smaa Afbrydelser, f. Eks. da de to Spejderchefer Bil pludselig susede forbi vore maabende Blikke, da vi i lange Baner havde søgt Tilflugt bag Laderne. Var det noget Under, at vi med Angst og Bæven skred til Værket, at Samariterne var blegere end de ulykkelige, de forbandt, og at de, der havde gravet Kogerender, ønskede at forsvinde i den Grav, de havde gravet for andre?

Der var Eksamensdille over hele Linjen, men den udløstes i Grin, da vi naaede de selvvalgte Prøver (Svendborgs Sækkevæddeløb, Hellerups Ildebrand med efterfølgende Styrkeprøve mellem Dørstoiperne og de reddedes Hoveder!) og i stum (?) Henrykkelse, da de smaa Vaskebjørne under fuld Honnør klavrede til Tops paa Standerne.

Lejrbaalsunderholdningen var meget livlig og afvekslende. Aarhus's stemningsfulde Sange tog sig godt ud i Skæret fra det flammende Baal og paa Baggrund af Horsens Fjord. Vi havde Besøg af Hans og Trine og andre mystifistiske Mandfolk, der aabenbart maa være blevet smuglet

ind i Lejren blandt Skonnerokker og andet Legetøj.

Naar Fred og Ro (?) endelig sænkede sig over Laden, vandrede Førerne tavse og højtidelige op til de sørgelige Rester af Lejrbaalet, hvor de yngre indsvøbt i flere Lag Uldtæpper opsamlede de tænderklaprende Guldorn, som dryssede fra de erfarne Føreres Mund. Bagefter blev der fra højeste Sted gjort alt for at sætte Liv i Diskussionen, men de unge Førere iførte sig Tavshedens beskedne Klædebon, hvilket forhaabentligt vakte dyb Rørelse!

Og saa bredte Natten sine Vinger — hvorfra Ørentviste og blide Drømme dalede ned over vore syndige Hoveder — blideligt akkompagneret af jyske Chefs Snorken og smaa Latterhyl fra Hellerup, af og til afbrudt af smaa Besøg til den nærliggende lille Lund, alt imedens Førere i Søvnne blidt hviskede den elskedes Navn hen for sig, saa at hele Laden næste Morgen vidste, at han hed Ejnar.

Grevinden lancerede en splinterny Mode med hvid Krave paa Blusen, og fynske Chef optog den loyalt og bar den med sin sædvanlige Elegance og Lethed. Det forlyder forøvrigt, at nogle af de højere Førere forsøgte at indføre en ny Spejderprøve, der bestod i at vade paa Kryds og Tværs over Horsens Fjord med Klæ'r paa. Desværre manglede de kyndig Vejledning, hvorfor Forsøget blev en grundig Vandgang. Som Souvenir hjembragte Chefen en bundløs Thekedel, som hun frelste fra Døden i Bølgerne, (hermed indstilles Chefen til Medalje for behjertet Daad!)

Bro's brede Skikkelse fyldte godt ved Førerbordet, men gjorde sig dog først rigtig bemærket ved Broslagningen, da Bro

følte sig slagen af Danskernes overordentlige Dygtighed i at anbringe et Vognbrædt paa langs af Vandløbet.

En Dag havde vi Besøg af en veritabel Hanulv om end ikke i Faare- saa i alle Tilfælde i Pigeklæ'er!!

I denne Lejr viste det sig, hvor farligt det er at medbringe Tropsdyr — (disse bør nemlig bevogtes strengt og aldrig løses af deres Lænke.) Kolding mødte saaledes (original som altid) med en lænket Bacille — men ak, — Lænken brast, og Dyret teede sig som gal, da det endelig blev sluppet løs og „lagde an“ paa ikke mindre end tre af Lejrens Ungmøer. Og saa kom Skandalen — nemlig vild Flugt indpakket i Sengeklæder, Hellerup dog som sædvanlig med Hiv og Sving(!).

Ak ja, det blev Enden paa Lejren, og naar blot vi undtager den, var det hele jo godt.

3¹/₂ Stud.

Til de Spejdere, der var med i Korpslejren.

Lad mig sige det lige med det samme — det er fynske Chefs Skyld, at jeg skriver det, jeg nu skriver, og derfor er det ogsaa hende, der til en vis Grad har Ansvaret for det. Den Aften og Nat, da jeg stod paa Horsens Banegaard og sendte det ene Hold Spejdere af Sted efter det andet, da var jeg vist omtrent saa bundulykkelig, som jeg er i Stand til at blive. I var trætte og søvnige, og I skulde — mange af jer — rejse hele Natten, og jeg syntes, at det var frygteligt, at jeg skulde sende jer af Sted paa den Maade. I prøvede paa at se glade ud, og I tog Situationen som nogle Svende, og jeg prøvede at lade som om det hele var den natur-

ligste Ting af Verden — men I kan tro, det var kun udvendigt, jeg havde det paa den Maade. Jeg var — ja I forstaar mig vist allerbedst, naar jeg siger, at jeg var „knagende“ ked af det. For det første var jeg ked af, at de tre syge skulde ligge ude paa Hornsyld Sygehus og holde Sommerferie, og dernæst af, at jeg ikke vidste, hvor mange af jer, der rejste hjem og fik Skarlagensfeber (der blev da heldigvis „kun“ fem — men det var lige akkurat de fem for meget). Dernæst var jeg ked af, at I skulde rejse om Natten og komme hjem paa et eller andet mærkværdigt Tidspunkt og gøre jeres Forældre forskrækkede, og sidst, men ikke mindst, var jeg ked af, at jeg ikke fik den sidste Aften sammen med jer ude i Lejren. Ved Lejrbaalet den Aften vilde jeg have talt med jer om mange forskellige Ting. Jeg vilde — nej — nu skal I høre. Prøv nu at tænke jer tilbage til Christiansminde. Det er Aften, vi har spist, og nu samles vi til Parade for at stryge Flaget. Jeg kan se jer komme myldrende op ad Marken alle sammen og samles, jeg kan se jer rette ind med venskabelig Skubben til Sidemændene. Saa fløjtes der, og Kommandoen: „Det hele — ret! Giv Agt — presenter!“ lyder, og jeg ved, at I vilde føle ligesom jeg, at nu skete der noget trist, for nu gik Flaget ned for sidste Gang i denne Lejr. Jeg tror ikke den allermest forvænte og forkælede af jer i dette Øjeblik vilde have skænket det en Tanke, at nu skulde hun snart hjem igen til Behagelighederne hjemme. Nej — jeg tror, at vi alle uden Undtagelse vilde have følt, at det var sørgeligt, at Flaget gik ned — for sidste Gang.

Efter Paraden vilde vi være gaaet ned til Vandet. Der var Læ den Aften (jeg ved det, for jeg havde Vinden i Kikkerten hele Dagen lige til Kl. 4, da „Katastrofen“ skete). Dernede vilde vi have lejret os om Baalet ligesom Genforeningsaftenen, og saa vilde vi allerførst have sunget: „Der er et yndigt Land“ (den kunde man

nemlig ikke lade være at synge nede paa den Baalplads) og derefter vilde „Vær beredt“ have lydt ud over Fjorden, og saa vilde jeg have fortalt jer, hvor glad jeg havde været for jer i Lejren, jeg vilde have sagt jer, at det var med megen Betænkelighed, jeg var begyndt paa den Lejr, fordi jeg var bange for, at I slet ikke var dygtige eller spejdermæssige nok til at klare den, men at mine Betænkeligheder var svundne Dag for Dag, da jeg saa, at der alligevel var det rigtige Stof i jer. Jeg vilde takke jer for jeres gode Optræden og fordi I gjorde jer saa hæderlig Umage for at klare de Situationer, som var ganske ny for jer. Jeg vilde have drillet jer med nogle af jeres Dumheder, og fynske Chef vilde have hjulpet mig, eller ogsaa vilde hun have returneret Drillerierne, saa de var kommet til at gaa ud over mig selv. Men saa — ja — saa til allersidst, saa vilde jeg have talt til jer om det, som I godt ved, at jeg gaar og tænker indvendig. Jeg vilde have mindet jer om jeres Spejderløfte og jeres Spejderlov, og jeg vilde have bedt jer om, naar I nu skulde skilles og rejse til alle Dele af Landet, til Ferie eller til Arbejde, saa at holde fast ved det, at en Spejder er ikke en, som prøver paa at svømme ovenpaa saa let som muligt, men en Spejder er en, som ved, at hun har Pligter mod sin Gud og sit Hjem, mod sit Land og sit Arbejde, mod sit Korps, sine Kammerater og sig selv. Jeg vilde have fortalt jer, at jeg ikke selv tror, at man kan være en rigtig god Spejder, hvis man ikke beder Gud om at hjælpe sig dermed, at jeg i hvert Tilfælde ved, at jeg ikke selv kan klare mig uden det. Jeg vilde have bedt jer tage Hensyn til jeres Skole eller andet Arbejde og til jeres Korps, saaledes, at I ikke nedbryder Folks Mening om Korpset og Spejdersagen, men bidrager til, at den bliver bedre, og endelig vilde jeg have bedt jer om at huske jeres Pligter mod jeres Kammerater og mod jer selv. Kammerater „smitter“ hinanden baade med godt og ondt, og derfor skal

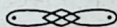
man sætte en Ære i mellem sine Kammerater at holde fast paa den gode Tone og ikke tænke: „Skidt med Tonen, naar det bare er os selv, der hører den“. I ved godt, at man kan have det vældigt sjovt, uden at man derfor behøver at gøre sin Tone tarvelig. Hold fast ved den gode Tanke baade i jeres Samkvem med Kammeraterne og i jeres egne Tanker. Det er ogsaa netop det, der siges i Spejderlovens sidste Paragraf: Vær ren i Tanke, i Ord og i Handling.

Dette og meget mere vilde jeg have sagt jer, og selv om jeg nu kan sidde her og skrive det til jer, saa bliver det slet ikke det samme, men prøv nu at tænke jer, at det ikke staar skrevet i et Spejderblad, men blev sagt nede ved Fjorden en lun Sommeraften ved Baalet.

For Resten kan jeg hilse jer alle sammen fra Baalpladsen. Jeg kan se over til den herfra, hvor jeg sidder og skriver. Jeg sidder lige ovre paa den modsatte Side af Fjorden i Blokhuset — det Blokhús, som Horsens Trop i Sommer vilde købe af Horsens Drengespejderne. Men for en Gangs Skyld snød jeg Horsens Trop, idet Blokhuset blev købt, ikke til Troppen, men til hele Korpsset, saa vi har et Sted til at holde Møder og Førerskoler og den Slags, og jeg opnaar nok engang at se en hel Del af jer her, haaber jeg.

Og saa til sidst en hjertelig Hilsen og Tak for i Sommer til jer alle fra

jyske Chef.

En Aften paa Spejderjamboreen i London.

„Olympia“, raaber Konduktøren, idet Bussen sagtner Farten. Det behøver han nu ikke at meddele, for det er ikke til at tage Fejl af, har vi ikke vidst det før, saa maa det nødvendigvis gaa op for os nu, for overalt vrimler det med Spejdere, i alle Aldre og af alle Grader, og en

Strøm af festklædte Mennesker bevæger sig fra Hjørnet ned ad en af de brede Sidegader. Fra begge Sider af Gaden lyser de kendte Jamboree-Plakater os i Møde; Spejderdrengen overskrævs paa Taget af Olympia og den med den gamle Indianer, der viser en lille Spejder Solen, der mægtig og rød hæver sig af Havet. De to Plakater ser man alle vegne, paa hvert Gadehjørne, i den underjordiske Jærnbane, bag paa Busserne, paa Plankeværker og Afspærringsstøtter, og Ordet *Spejderjamboreen* danser med røde, gule og blaa Bogstaver for ens Øjne, hvorhen man saa end vender sig.

Jamboree er et indiansk Ord for en stor Fest, hvori mange Stammer deltager, og en ægte Jamboree er Spejderstævnet i London. Spejdere fra et halvt Hundrede Stater, spredt over hele Kloden, er her kommet sammen for at vise, hvad Spejderidræt og Spejderaand formaar. Japanske og javanesiske, afrikanske, amerikanske og europæiske Spejdere rækker her hinanden Haanden til Broderskab, hele Verden over. I Richmond Park ligger 5000 Spejdere, Repræsentationsholdene, og inde paa selve Olympia ligger Turneringsholdene, ialt 1500 Spejdere.

I Olympia er den ene Længdevæg omdannet til en pragtfuld Baggrund, hvor Bjerglandskab og Urskov veksler med Strand og vilde Bjerghuler. Her optræder Drengene Aften efter Aften, og for hver Aften bliver Publikums Begejstring større og større.

Paa Slaget otte lyder Fanfaren, skarp og smeldende, Musikken standser, og aandeløs Tavshed hviler over hele det mægtige Rum. — Saa flænger en vild Trommehvirvel Tavsheden, og Skotternes berømte Orkester sætter i; endnu ser man intet, hører kun de vanvittige, øredøvende Sækkepiber, — og dér, dér kommer de, svinger frem oppe bag Klippeblokkene, — nu marcherer de ind paa Arenaen, ført af en fjortenaars Dreng; Musikken stiger og daler, gribende, mægtig, Øret sanser intet uden det mægtige

fortærende Virvar af Toner og Stemninger. — Og nu kommer de andre, Nation efter Nation, Fanerne bøjer og vajer, Hold efter Hold svinger ind paa Arenaen. Dér kommer Estland, det seneste Korps, der er dannet, dér Sydafrikanerne med Leopardskindsstrimler om Hatten, dér Grækenlands pragtfulde Hold, Indiere og Amerikanere, og dér, dér Belgierne, de tapre, de beundrede Belgiere. Publikum jubler — vinker og raaber: „Belgien, Belgien, leve Belgien“. Men nu svinger nye Hold frem, Nation paa Nation, Rumænien og Spaniere, Japanesere og Skandinavere, og oppe i Logen staar Spejderbevægelsens Fader, Englands geniale Spejderchef, Sir Robert Baden Powel, og modtager Nationernes Hyldest.

Saa begynder Opvisningen. — Hvert Hold giver en Række Opvisninger i Spejderidræt og en selvvalgt Opvisning.

Her bygger Nordmændene Bro, Svejtserne viser en Folkefest i Alperne, et rumænsk Hold redder i Løbet af et Øjeblik 20—30 Mennesker ud af et brændende Hus; dér drager den tapre Eventyrer John Smith frem, fulgt af de besejrede Indfødte, og nogle vilde Stammer, som tidligere har ført en stiltfærdig Tilværelse om et Lejrbaal, tiltrækker sig pludselig Opmærksomheden ved en besynderlig Dans, der ledsages af vilde, uarticulerede Hyl. Overalt arbejdes og ageres. Arenaen vrimer af Drengene, Musikken smælder og bruser, Billederne skifter. — Arenaen fyldes af Indianere til Hest og til Fods, under øredøvende Musik styrter de frem, raaber og skriger, og Publikum rives med og følger med stigende Interesse Opvisningen, Scene paa Scene, Cereionierne før og efter den store Bøffeljagt, Teltslagning og Rideøvelserne, og Begejstringen bryder løs efter Slutningsscenen, den store Oftring.

Saa staar Arenaen tom, — men kun et Øjeblik. — Der lyder et Fløjt, — og ind styrter 500 Ulveunger, raabende og skrigende, saa de fuldstændig fordunkler alt, hvad der tidligere paa Aftenen er præsteret i den Retning. Saa et Øjebliks Stil-

hed — Dødsstilhed — og saa lyder det mægtige, skingrende Ulvehyl, dirigeret af den gamle Ulv. Og Billedet skifter atter: Kærreløb. — Signalet til Start gives. Banen skal passeres een Gang, Kærren er en almindelig Tropskærre, der trækkes ved meterlange Tove. — Nu er Svingene klaret, — Plankeværket naaet. — I rasende Fart skilles Kærren ad, og ved at bruge Bunden som Stige, klatrer Holdet paa to nær, over; Hjul, Bagklædning, Bund, Sidefælde, alt, kastes over og sættes sammen, og i det Øjeblik den sidste af de fem store Sandsække, der udgør Ballasten, er kastet op i Kærren, er de sidste Spejdere ogsaa kommet over, og videre gaar det; atter klares Svingene, nu mangler kun Vandbasinet, 2 m bredt og $\frac{1}{2}$ m dybt, — igennem — og videre, — og nu passeres Maallinien. Andre Hold starter; atter i Aften slaar Danmark med mindste Minutantal, og for hver Aften fuldender de Løbet hurtigere og hurtigere, til de den sidste Aften vinder Mesterskabet med en Omløbstid af 1 Min. og 42 Sek. — Ogsaa i Tovtrækning staar Danmark som Nummer et. Langsomt og stot har de arbejdet sig frem til den Plads. Spanierne og Franskmandene blev først overvundet, saa alle de andre, Hold efter Hold, og nu er kun Svejtserne tilbage. Kampen er haard, da snubler en af Danskerne; Svejtserne benytter øjeblikkelig Fordelen og haler paa ny, og langsomt trækkes Danskerne længere og længere hen mod det skæbnesvangre Mærke der, saasnart Tovets Midtpunkt har passeret det, betegner deres Nederlag. Svejtserne haler af alle Kræfter, — da, i sidste Øjeblik, vender den foreste af Danskerne sig om, tager ganske roligt Tovet over Skulderen og trækker Svejtserne med sig, langt ind over Maallinien.

Saa lyder Fanfaren atter, Musikken spiller „Good save the King“, og alle rejser sig for Kongesangen, — og saa glider Tæppet ned for een af de mange Aftner paa Olympia.

Inge Boye-Petersen.

Mit bedste Minde.

Hvor Dag og Uge hurtig gaar!
Hvad er en Maaned, hvad et Aar?
Nej, Tiden saare lidt ferslaar.

Men Livet gaar sin vante Gang
med Slid og Slæb, med Graad og Sang;
— til Tider dog er Vejen trang.

Men lyt da blot til Mindets Sang;
thi lyse Minders glade Klang
gør Vejen kort, Du fandt var lang.

Og Spejder, ved Du, hvad Du har?
En Skat af Minder dyrebar,
en Skat, som ingen fra Dig ta'r!

Om Spejderture, Spejderfest,
hvor Ungdomslyst var ene Gæst;
— om Lejrliv dog *aller*bedst!

Nu Lejren kun et Minde er; —
men det er vel det bedste, der
blev denne Sommer skænket Jer;

M.

Et Par snap-shots fra Lejren.

Lejren var desværre sluttet; Hjemrejsen var forbi, og jeg kimede paa Hjemmets Dør. Min Kusine lukkede op, og i fuld Krigsmaling og solbrændt som en Indianer væltede jeg ind ad Døren, men før jeg havde faaet Lov at lægge Bagagen, blev jeg overfaldet med en stadig Strøm af Spørgsmaal: „Hvordan gik det saa i Lejren? Havde I det rart? Fortæl dog lidt, hvorfor fortæller du ikke o. s. v.“, men alt, hvad jeg kunde svare, var: „All right, glimrende! kære, storartet! forsikrer jeg dig, har du noget Mad, jeg er skrupsulten efter Rejsen, jo, vidunderlig Lejr altsaa!“ Endelig fik jeg da Lov at faa Bagagen af, faa ordnet mig lidt og sætte mig til Bords,

men næppe havde jeg spist den sidste Mundfuld, før min kære Kusine paa ny overfaldt mig med sine Spørgsmaal, saa at jeg, efter gentagne Gange at have forsikret hende, at jeg aldrig havde været i en bedre Lejr, besluttede at fortælle hende nogle nærmere Enkeltheder om Lejren.

All right! (Naa, ja, du maa undskylde, hvis jeg bruger dette Udtryk lidt tit, men det har jeg lært i Lejren. Hm!) Men altsaa, siden du saa standhaftig plager mig, skal jeg efter bedste Evne for dit indre Øje oprulle et Par Scener fra Lejren; det bliver nødt til at være for dit indre Øje, at disse Billeder viser sig, for desværre havde jeg ikke Fotografiapparat med.

Iste Scene.

Forestil dig: En stor og dejlig lys Lade med et Par Hundrede sovende Spejdere og en Del vaagne; Klokken er 6½ Fm. I det ene Hjørne af Laden stiller en Spejder sig op med Ryggen til den øvrige Forsamling og et Horn for Munden; hun ser meget *opblæst* ud, og — — (Aah, Guldregn!) Sssss — — —, ti stille, afbryd mig ikke! — En Række mer eller mindre falske Toner frembringes, og et Par musikalske Køer paa en nærliggende Mark er ved at besvime af Skræk; vi farer alle op i Rædsel, rasende over at blive vækket paa en saa brutal Maade, dog trøster det os, at Cheferne, der tillader noget saadant, selv faar Lov at prøve, hvad det vil sige. Et Par Spejdere med *meget* stærke Nerver prøver trods alt at sove videre. Hornblæseren, der er ked af, at der ikke bliver taget mere Hensyn til hendes melodiske Signal, vader straks hen og hiver i Spejderne med de stærke Nerver: „I skal op nu, hører I, Klokken er halv syv, har I ikke hørt, at jeg har blæst Reveillen?“ „Om vi har hørt, at du har blæst? Jo, det var nok ikke til at undgaa, men vi ku' da ikke vide, at *det* skulde være Reveillen. Men saa maa man altsaa se at komme op!“

Hornblæseren vader tilbage til sin Seng,

hvor hun ømt klapper sit Horn. — Jeg vil sige dig Bibs, jeg kunde mase det Horn, der kan ligge og se saa uskyldigt ud, men som alligevel var i Stand til at frembringe nogle saa skrækkelige Hyl. — Men det kunde det vel ikke selv gøre for.

2den Scene.

Det var Formiddag; der var stort Opløb omkring en Brændestabel foran Laden, og jeg benede naturligvis til for at se, hvad der var paa Færde:

Paa Brændestabelen sad Fynske Chef med Huen paa Snur og et melankolsk Smil om Munden og spillede „Madelon“ paa Harmonika; vi stod alle og hørte andægtigt til, da vi pludselig til vor store Forfærdelse saa Jyske Chef stile hen imod os med et rasende Blik i Øjet; vi var som lammede af Rædsel, og da Fynske Chef fik Øje paa Jyske Chef forstummede Harmonikaen straks, og meget, meget skamfuld listede Fynske Chef væk, — og vi andre selvfølgelig ogsaa. — Næ, du kan tro, Livet er nu ikke altid lutter Lagkage i en Lejr!

Min Kusine ser bestyrtet paa mig: „Tænk, var Jyske Chef virkelig saa slem??“ — „Omtrent!“

3die Scene.

Vi skulde til at spise til Middag; jeg stod ved et af de lange Borde og saa længselsfuldt hen mod Førerbordet, der havde de nemlig Bænke at sidde paa: En halv Snes Oppassere styrtede aandeløse frem og tilbage for at skaffe Mad nok til de stakkels forsultne Førere. (De arme Oppassere blev ganske magre i Løbet af den Uge, Lejren varede).

Som jeg stod der i mine egne bedrøvelige Tanker, fik jeg Øje paa et Par Førere (jeg nævner ingen Navne), der skændtes heftigt og gestikulerede ivrigt; det gjorde de hver Gang, vi skulde spise, viste det sig. Jeg gjorde lange Øren og hørte saa, at de skændtes om Pladsen ved Siden af Fynske Chef. Saa vidt jeg kunde forstaa, var det den tykke, der havde Ret til

Pladsen, men alligevel endte det med, at den tynde kom til at sidde der; senere fik jeg at vide, at hun havde faaet Lov til det mod passende smaa Opmærksomheder mod den tykke; — og saa er der en Ting til, som maaske ogsaa kunde gøre noget: Hun kunde sige saa flot „All right“, for hun skulde nemlig til England efter Lejren. Jeg mener, maaske har Fynske Chef taget et vist Hensyn dertil.

4de Scene.

Der er atter stort Opløb, denne Gang omkring et af de lange Borde; det er i Parenthes bemærket vidunderlig, saa man kan blive trykket og mast, naar blot man staar ti Mennesker op ad hinanden. Det var ovenikøbet lige efter Middag, vi stod sammenstimlede. Højt hævet over os stod (paa Bordet) en Spejder med en stor Fjer paa Hjernen. I Haanden holdt hun det, vi alle slugte med graadige Blikke: Brevene. Aah, hvor var alle Spejderne (ja, jeg skal nu for Resten ikke tale om nogen) men hvor var vi hensynsfulde mod hverandre, naar der var et Brev til os; jeg bærer blaa Mærker over hele Kroppen.

Den stakkels Spejder paa Bordet fik vist Halsbetændelse efter Lejren; hun havde overanstrengt sin Hals ved daglig at oplæse saa mange Navne, for selvfølgelig fik de kære Unger i Lejren Brev fra deres hele Familie hveranden Dag.

Pludselig bliver der stille. „Politiken“ (det var vel for Resten snarere „Dagens Nyheder“) raaber Spejderen med Fjeren paa Hjernen; den gribes ivrigt af en Fører, der styrter ind til sin Seng i Laden, for der i Fred og Ro at sluge den; de andre Førere iler efter.

5te Scene.

En halv Snes Førere ligger paa Maven omkring Avisen; Dagens Nyt diskuteres ivrigt; der har i Avisen staaet en hel Del om Genforeningsfesten, overordentlig smukt er det beskrevet, hvorledes Kongen blev modtaget i Sønderjylland, Kongens Tale o. m. a. Man er betaget af det læste, men efterhaanden hører man Førerne

diskutere ivrigere og ivrigere: „Græd den hvide Hest?“

Jeg ved ikke, hvilket Resultat de kom til, men de blev i hvert Fald enige inden Aften.

6te Scene.

Der sidder en Spejder ved Førerbordet; hun er omgivet af Bøger, Blyanter, Pengekasser o. m. a. og hun ser tænksom ud, at en lille Spejder i Nærheden maa betænke sig 5 Minutter [og holde Haanden lidt paa Hjertet før hun tør nærme sig: „Jeg maatte vel ikke faa Lov at faa nogle Penge?“ Regnskabsføreren prøver at se venlig ud: „Hvad skulde du bruge dem til?“ „Aah“. (Spejderen ser forlegen ud, men opmuntres dog ved Regnskabsføreren Forsøg paa at være venlig). „Jeg har nemlig sat nogle Penge ind i Lejrbanken, og nu vilde jeg saa gerne have nogle af dem.“ „Ja, men dette her er ikke Lejrbanken, det er Lejrregnskabet, det er ikke her du skal have dine Penge, det ved du da nok, naar du tænker dig om, ikke?“ „Jo, jo, det ved jeg godt“. Spejderen nejler forlegent og gaar.

Regnskabsføreren paatager sig atter sin tænksomme Mine, til hun to Minutter efter afbrydes af en anden Spejder: „Jeg vilde gerne have de 5 Kr., jeg satte ind i Lejrbanken i Gaar.“ „Vilde du? Saa skulde du gaa hen til Lejrbanken, for dette her er Lejrregnskabet, jeg vil ikke saa gerne forstyrres.“ Regnskabsføreren gør slet ikke Forsøg paa at være mere venlig end sædvanlig. Spejderen fjerner sig forskrækket.

5 Minutter gaar; en ny Spejder optræder: „Er dette her Lejrbanken?“ „Nej, dette er Lejrregnskabet, Lejrbanken er der henne, det er dog mærkværdigt, man ikke kan være i Fred.“ — Regnskabsføreren Ansigt har faaet et truende Udtryk, men da en 4de Spejder trods alt har Mod til at spørge, om hun ikke kan faa sine Penge, nu Lejrbanken er aaben, faar Regnskabsføreren et Tilfælde af indædt Raseri, smælder Bøgerne i med et

Smask og har lukket Butikken for den Dag.

7ende Scene.

Jyske Chef gaar rundt i Lejren med et venligt Ord til Hvermand og et venligt Blink i Øjet. En Spejder nærmer sig frygtsomt: „Maa jeg gaa i Brugsen?“

Jyske Chef: „Hvad skal du dog der?“

Spejderen: „Jeg skulde købe noget.“

J. Ch.: „Er det meget nødvendigt?“

Sp.: „Næ—æ, ikke ganske nødvendigt.“

J. Ch. (venligt): „Naa, ja, ja, saa gaa, men, du skal skynde dig tilbage.“

Sp. (henrykt): „Tak, Tak.“ (Afsides): „Det var storartet.“

Der gaar ikke to Minutter før Jyske Chef bestormes af tre andre Spejdere: „Aah, vi maa vel ikke ha' Lov at gaa i Brugsen?“

Jyske Chef: „Skal I ogsaa i Brugsen? Det er vist ikke nødvendigt?“

Spdrn.: „Aah, maa vi ikke, vi vil saa gerne, og vi har slet ikke noget at bestille i Øjeblikket.“

J. Ch.: „Det er virkelig Jeres egen Fejl, men saa løb da.“

Spdrn.: „Tak, Jyske Chef, vi skal nok skynde os!“

J. Ch.: „All righ!“

Næppe havde de fjernet sig, før 5 andre Spejdere nærmer sig med deres mest forførende Smil: „Vi vilde saa gerne hen i Brugsen, det maa vi nok?“

Jyske Chef (knap saa venlig som før): „Ja, det ved jeg nu ikke, vi kan ikke have denne Folkevandring til Brugsen af alle Spejderne.“

Spdrn.: „Aah, jo, maa vi ikke, nu har de andre lige faaet Lov, og vi vil saa gerne?“

— — —

Jeg saa ikke, hvad Resultatet blev, men jeg tror dog ikke hele Lejren fik Lov at udvandre.

8nde Scene.

En ung Fører paa Talerstolen. Det er Aften, alle Førerne sidder om et næsten udgaaet Lejrbaal. Spejderne er i Seng.

Der er ganske stille, alle venter i Spænding paa, hvad der skal komme, hvilket tilsyneladende ikke beroliger den unge Fører. Hun gnider lidt forlegent Hænderne i hinanden (det er ogsaa ret køligt i Vejret) og rømmer sig let. Saa begynder hun; Talestrømmen er ikke egentlig flydende, men nogle Pavser kan jo ogsaa være godt for noget. At hun rømmede sig mellem hvert andet Ord, kom vel af, at hun var blevet lidt forkølet i det kolde Vejr; det har man da Lov til at tro. For Resten var det rart, hun ikke blev ved at tale ret længe, men hun havde vel ogsaa sine Grunde til at gøre det saa kort, som hun gjorde.

Jeg sagde bagefter til hende, at det vist var rigtig nok, hvad hun havde sagt, men det skulde jeg nu ikke have gjort, for hun saa bagefter ud, som om hun havde faaet Storhedsvanvid.

— — —
Bibs og jeg sad lidt i Tavshed, saa spurgte hun: „Mis, tror du ikke nogle af de Førere og Spejdere, du har omtalt, vilde blive fornærmede, hvis de hørte, hvad du har fortalt om dem?“

Jeg grundede lidt over Spørgsmaalet, men kom til det Resultat, at det vidste jeg ikke.

M.

Meddelelser.

Det meddeles herved, at Frk. Christa Holst og Frk. Dagmar Gustavson ikke er Spejdere i det danske Pigespejderkorps. Det er kommet Korpset for Øre, at de to Damer har meddelt forskellige Spejdere, at de af højere Førere er blevet opfordret til at træde ind i Korpset. Dette maa bero paa en absolut Fejltagelse, en saadan Opfordring er ikke udstedt. I Tilslutning hertil meddeles, at det saakaldte Søpigespejderkorps absolut intet har med det danske Spejderkorps at gøre.

Engelske Pigespejdere.

Saa snart „la Cour“ havde lagt til ved Kajen i Harwich, gik vi ned i Spisesalen for at faa Pasvisitation overstaaet og komme i Land i en Fart. Tre civile Embedsmænd, som var kommet om Bord saasnart vi lagde til, sad ved et langt Bord oversaaet med Bøger og Dokumenter. Passagererne foreviste deres Pas og øvrige Papir. Alle maatte give vidtløftige Forklaringer angaaende deres Rejse, og en Del maatte underkaste sig Lægeundersøgelse, indén de fik Tilladelse til at forlade Skibet.

Efter et Par Minutters Venten kom Turen til os. „Pigespejdere. Tak. Det er tilstrækkeligt, at jeg har visiteret Passene“, sagde den første af Embedsmændene og gjorde et Par Tilføjelser paa vore Pas, hvorved vi slap for yderligere Visitation. — Det var første Gang vi mødte den engelske Velvilje overfor Spejderuniformen, som vi senere daglig fik Lejlighed til at se. — Girl Guides er populære, og ikke saa sært, thi de engelske Pigespejdere har under Krigen vist hvad de duer til og gjort et ikke saa ringe Arbejde for deres Land.

I London traf vi de første engelske Pigespejdere, en Divisionschef og en Sekretær fra Hovedkvarteret. Førernes Uniform er meget tiltalende, mørkeblaa Dragt, opkrattet Filthat i samme Farve og brune Kravehandsker. De forskellige Grader angives ved Snore, lyseblaa, mørkeblaa, røde, Sølv og Guld. The chief Guide, Lady Baden-Powell, bærer ene Guld og Præsidenten, Prinsesse Mary, Guld og Purpur. De Meniges Uniform er derimod ikke smuk, jeg tror, det er de meget iøjnefaldende Duelighedstegn, der er Skyld deri, de sættes fra Haandledet og opefter, et enkelt af dem, Samaritermærket, tror jeg det er, sidder paa selve Manchetten og er saa stort som en af de saakaldte Landsbyttebakker. — Duelighedssnoren af første og anden Grad korre-

sponderer med vore. Guldsnoren, det højeste paa Duelighedstegnets Omraade, kræver to Aars Tjeneste, første Klasses Eksamen og de ti sværeste Duelighedstegn, desuden skal Spejderen have trænet en Kammerat til første Klasses Prøven, nogle faa Øvelser undtagen, ogsaa hendes Patruljes Dygtighed stilles der visse Krav til. — Første og anden Klasses Eksamen er meget nær de samme som vore; Mærkerne er trekløveret broderet med gult paa sort Silke. — Engelske Pigespejderes Optræden er, hvadenten de er under Kommando eller de er ude paa egen Haand, upaaklagelig, og der er en Ensartethed og Akkuratesse i Paaklædningen, som vi kunde lære en hel Del af. Staar de overfor et Publikum, er de naturlige og selvsikre, de ønsker paa ingen Maade at „vise“ sig, men de er klar over Værdien af deres egne Præstationer. Vi overværede i Oxford en Parade af 500 Spejdere. Efter selve Paraden gav Spejderne forskellige Opvisninger. Et Sted lægger 5—6 natkjoleklædte Spejdere sig til Ro paa et højt Stillads, uden at ændse et Baal, der ulmer nedenunder, kort efter slaar det imidlertid ud i lys Lue, og et Hold Spejdere, der netop passerer, faar herved Lejlighed til at vise en Række udmærkede Livrednings- og Ambulanceøvelser. Længere henne paa Pladsen bygger et andet Hold en Bro af Stave, ved Siden af etableres en Lejr, Flaget hejses, og Spejderne samles om Lejrbaalet til den kendte „We are the Girl-Guides“. Andre Steder danser de Folkedanse eller spiller forskellige Slags Bold, og i Baggrunden af Pladsen forevises Patruljearbejder, Kurvefletning, Haandarbejder og mange andre som sælges til Fordel for Patruljekassen. Bag Spejderne, højtidelige og grebne af Situationen, staar Juniorspejderne, „the Brownies“, som de kaldes, med deres brune Kittel, brune Strømper og Sko og rundpullede Hat, danner de en skarp Modsætning til de mørkeblaa Spejdere. Brownies er Navnet paa nogle smaa Feer, som tidlig om Morgen optræder i de

forskellige Hjem, fejer Gulv og støver af, pudser Støvler og koger Grød, og inden Beboerne endnu er staaet op, atter tager tilbage til deres Skove, for saa at komme igen senere hen, hvis der er Brug for dem. Efter dem er de engelske Junior-spejdere opkaldt.

(Fortsættes).

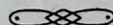
Glemte Sager.

Glemte Sager er desværre en Ting, som man ikke kan komme udenom i en Lejr, og bedre bliver det jo ikke, naar hele Lejren skal afbrydes i Løbet af to Timer. Alle de glemte Sager, vi fandt efter Lejren paa Christiansminde, blev efterhaanden samlet i Horsens og sorteret, og det, der var forsynet med Nummer, blev sendt til de forskellige Troppe. De Ting, der nu ligger tilbage her, er ret værdiløse. Der findes saaledes hverken Uhre, Knive eller Klædningsstykker imellem. Hvis der ude paa Christiansminde bliver fundet flere Ting af Værdi, saa vil de i de følgende Blade blive averterede. Imidlertid er der en Ting, som vi ønsker oplyst. Det er, hvem der har glemt en Pakke paa Vejle Bånegård. Pakken indeholdt et Tæppe, et Dynebetræk og et Par hvide Sko. Tæppet og Dynebetrækket havde forskelligt Nummer, men Skoene intet Nummer. Vi sendte Tingene til hver sit Nummer og lod Skoene følge med det ene Sted. Nu er der imidlertid kommet Besked fra Dynebetrækkets Nummer, at Dynebetrækket slet ikke er hendes og altsaa maa have været mærket med forkert Nummer. Herved beder vi nu Dynebetrækkets Ejermænd om at melde sig hurtigst til Redaktionen, saa vi kan faa det ud af Verden.

Ole,

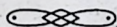
Chef for fundne Sager.

Tourneringen i Sommerlejren 1920.

	Svendborg	Kolding	Horsens	Hellerup	II Aarhus	Hjørring	III Aalborg	I Aarhus	II Aalborg
Iagttagelsesprøve	11	12	7	14	13	9	13	11	9
Kortskitse	5	5	2	0	0	2	0	0	0
Knob	18	1	10	20	4	5	8	3	2
Kastning med Redningsreb...	15	10	4	12	17	7	7	6	1
Brobygning	5	10	0	0	8	8	2	0	3
Feltkomfur	16	18	16	16	12	8	10	8	10
Flagsinalering	18 14	17 11	12 16	16 8	14 7	19 10	6 3	12 7	0
Glimtsinalering	9	4	20	0	0	0	0	2	
Ordonans	16	2	14	0	0	12	16	0	0
Sanitetsovelse	14	19	18	14	19	18	9	12	8
Selvvalgte Prøver	17	15	12	8	10	11	0	7	10
Ialt...	131	103	102	92	90	90	68	54	43

Svendborg, Kolding, Horsens og Hellerup Trop fik de fire udsatte Præmier.
 II Aarhus og Hjørring Trop fik hæderlig Omtale.

Korrespondance.

Undertecned är 15 år, och vice patrulledara, önskar korrespondera med en dansk 15 års flickscout.

Högaktningsfullt

Ture Tärnlund.

Adr.: Arbogo Tidning,
 Arbogo,
 Sverige.

Brevkasse.

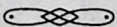
Eras Spørgsmaal er sendt videre til sagkyndig Besvarelse.

*

Brev fra Lejren

henligger paa Redaktionen. Brevet er fra Schweiz til Sonja Curtz.

*

Patruljenavne.

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
I. Haderslev	4de		„Plebiscit“
II. Aalborg	2den		„Myrene“
III. Aalborg	1ste		„Losserne“

Rapporter.

Rapport over Arbejdet i Sjællands Division.

I. *Slagelse Trop.* 13.—6. Tur med Signalering, Spejderjagt.

I. *Køge Trop.* 6., 13. og 27.—6. Tropsture. 1 Spejder udmeldt, 5 indmeldt.

I. *Aakirkeby Trop.* 13.—6. Tropstur. Samariterkursus hver Uge.

Rapport over Arbejdet i Fyns Division.

I. *Svendborg Trop.* Ingen Tropsture p. G. a. Eksamen.

5.—6. Nogle Spejdere solgte Valdemarsflag.

26.—6. 12 Spejdere gik rundt i Byen og samlede Underskrift paa en Hilsen til Flensborg paa Genforeningsdagen.

I. *Rudkøbing Trop.* 11.—6. Marsch- tur, Eksercits.

13.—6. Øvelse med Tranerne og 4 Svendborgspejdere. Terrænleg, Baaltæ- ding, Madlavning, Opsøgning af en bort- kommen Spejder i Terræn 2 km².

23.—6. St. Hansbaal paa Stranden med Sang.

25.—6. Eksercits og Spring paa Ekser- cerpladsen.

27.—6. Marsch- tur. Kastning med Red- ningsreb.

I Spejder udmeldt.

I. *Odense Trop.* 12. og 30.—6. Trop- tur til Lindeved Skoven. Træning til II Kl. Prøven.

20.—6. Besøg af 5 Dalby Spejdere. Tur til Næsbyhoved Skov. Brospræng- ning.

I Spejder udmeldt, 2 indmeldt.

Troppen maatte desværre opgive Delta- gelse i Turneringen, fordi der kun kom 3 gamle Spejdere med.

Rapport over Arbejdet i Jyske Division.

I. *Sønderborg Trop.* 4.—6.—20. 16 Pigespejdere aflægger II Kl. Prøven.

12.—6. 4 Pigespejdere aflægger II Kl. Prøven.

13.—6. Troppen stiller Kl. 6³/₄. Af- marsch til Graasten. Ankomst dertil Kl. 12 (Frokosthvil i Bøffelkobbelskov) Baal ved Fjorden og Middagsmad. Hjem med Dampere. Vidunderligt Vejr, særlig om Aftenen paa Skibet. I Sønderborg Kl. 9¹/₂.

18.—6. Tropsmøde. Der udvælges Pigespejdere til at danse forskellige Danse ved Basaren: Menuett, Pierrot, Ballet, Svensk Dansk, Folkedans og Spej- derdans. Basaren udsættes til efter Genforeningen.

23.—6. St. Hansblus bag Fiskerhytten. Stort og imponerende Blus. Den Dag

træder Musikkorpset (3 Fløjter og 2 Trommer) for første Gang i Funktion. St. Hansorme og medbragte Papirslanterner viser os Vejen hjem.

4 Spejdere indmeldt, 1 udmeldt.

III. *Aalborg Trop.* 5.—6. Week-end Lejr paa Dragsgaard ved Bælum.

Startede fra Aalborg Kl. 3¹/₂ og var ved Maalet Kl. 6¹/₂.

Kl. 6¹/₂—7¹/₂ Ordning af Laden.

Kl. 7¹/₂—8¹/₄ Gravning af Lejrbaal.

Kl. 8¹/₂—9¹/₂ Lejrbaal. Kl. 10 Ro.

6.—6. Kl. 5¹/₂. Køkkenvagten oppe at grave Kogerende. Kl. 6¹/₂. De øvrige oppe og gjorde Toilette samt ordnede Laden.

Kl. 7¹/₂—8 Morgenparade. Kl. 8—8¹/₂ Morgenmad (Æg, The og Klemmer).

Kl. 8¹/₂—12 Træning til Turnering. Kl. 12—1¹/₄ Middag (Rabarbersuppe og Bøf).

Kl. 1¹/₄—2 Stafetløb. Kl. 2—2³/₄ Pak- ning af Tropskærren og Ordning af Laden.

Kl. 3 Opbrud. Kl. 6³⁰ hjemme igen.

I. *Lemvig Trop.* Cykletur til Toftum Bakkerne, ca. 2 Mil. Badning. Terræn- lege.

23.—6. St. Hansblus paa Bakken ved Sofielyst. Ejeren kørte 4 store Læs Halm til Baalet; vi stegte Kartoffler. Alle blev trakteret med Sodavand.

24.—6. Solgte Mærker til Fordel for Krigsfangers Hjemsendelse.

27.—6. Cykletur til Harbøre, 2 Mil. Kun 3 Spejdere mødte paa Grund af Vejret.

4.—7. I Patr. i Holstebro.

9.—7. Genforeningsdagen. Solgte Gen- foreningsmærker. Marscherede gennem Byen Kl. 4.

13.—7. Solgte Mærker til Fordel for Ringkøbing Amts Plejehjemsforening.

21.—7. Marsch- tur til Fabjerg, 6 km. Inden Afmarschen blev alle af Værten paa det nye Industrihotel inviteret paa Sodavand.

25.—7. Cykletur til Gudom. Signale- ring. Terrænlege i Trelborg Skov. Var inviteret til Gudom Kloster til Kaffe Kl. 2³⁰. Fik Lov at se Gudom Kirke, hvilket var meget interessant. Altertavlen var fra 1620 og Prædikestolen fra 1640.

2.—8. Kl. 10 Form. cyklede vi fra Lemvig, hvorfra vi medtog mange Hilsner til vort gamle Land mod Syd. Cyklede til Skjern, ca. 11 Mil, hvor vi var indkvar- teret for Natten. 1 Mil udenfor Byen kom en Del af dens Ungdom os i Møde.

3.—8. Startede fra Skern i øsende Regnvejr, men naaede i god Behold og med godt Humør vort Bestemmelsessted, Bramminge, til Aften. Ved Ankomsten blev vi trakteret med Lammefrikasé og

Rødgrød og blev derefter indkvarteret hos vore Værter.

4.—8. Cyklede gennem Ribe over den gamle Grænse, hvor vi raabte Hurra for vort genvundne Land. Lejr i Haderslev, hos den gamle Rigsdagsmand, hvorvi blev modtaget paa det hjerteligste.

5.—8. Tilbragte Formiddagen med af se Haderslev. Cyklede over Middag til Knivsberg, hvor vi paa Grund af Regnvejrs skulde tilbringe Natten i en Cyklestald. Da vi skulde gaa til Ro, blev vi forstyrret af en Tysker, der opførte sig som gal, idet han rev tykke Pæle op af Jorden, brød Indhegningen ned og klipede Telefontraadene over. Da vi tiltalte ham, kaldte han paa en stor Blodhund, som omhyggeligt undersøgte hele Pladsen, hvor vi havde spist. Vi pakkede saa vore Grejer sammen i en Fart og cyklede i Bælgmørke til en Gaard ca. $\frac{1}{2}$ Mil fra Aabenraa, hvor vi tilbragte Natten i en Lade.

6.—8. Vi cyklede til Sønderborg, hvor vi straks blev modtaget af Spejderne. Natten tilbragte vi i Spejdernes Lokale.

7.—8. Tilbragte Formiddagen med at se Sønderborg. Kl. 2 marscherede vi sammen med Sønderborg Spejderne til Dybbøl, hvor vi saa Musæet, Krigergravene, Skanserne og den gamle Mølle. Om Natten var vi indkvarteret hos Spejderne.

8.—8. Sejlede med Dampers Søndag Morgen i herlig Solskinvejrs fra Sønderborg til Aabenraa. Da vi sejlede gennem Pontonbroen, modtog vi det sidste Farvel og Hurra fra vore sønderborgske Kolleger, som vi var blevet saa gode Venner med. Da vi kom udenfor Aabenraa, blev vi inviteret ind paa den Gaard, hvor vi havde overnattet. — Det var Fruens Fødselsdag: — Nu kom vi tilbage til Knivsberg, hvor alt, hvad Manden den foregaaende Aften havde ødelagt, pænt var lagt til Side. Vi var saa oppe paa det store Monument, hvor Bismarck i sin Tid har staaet. Der var en herlig Udsigt, og da Vejret var klart, kunde vi se baade til Als og Fyn. Da vi kom til Christiansfeldt, mødte vi en Bil fra Lemvig, og vi blev alle inviteret paa Chokolade. Vi var inde at se det interessante Herrnhütter Kloster. Om Natten var vi indkvarteret i Kolding.

9.—8. Vi cyklede fra Kolding Mandag Morgen, spiste til Middag i Vejle og slog Lejr 3 Mil fra Silkeborg for Natten.

10.—8. Startede Kl. 5,15, men havde en Del Uheld med Cyklerne, som stadig væk punkterede. Middag i Silkeborg. Saa cyklede vi videre gennem Herning

til Sjørring, hvor vi tilbragte Aftenen med at sætte Korn i Rad, bagefter spiste vi Rabarbergrød. Tilbragte Natten i en Lade med en Underdyne af 3 m Hø.

11.—8. Ankom igen til Lemvig i herlig Solskinsvejrs og saa brune som Mølatter.

14.—8. Week-end Lejr i Sønderby, ca. 1 Mil fra Lemvig.

1. *Varde Trop.* 6.—6. Tur til Hjerting, forskellige Øvelser. Spejderne lavede Middagsmad.

7.—6. Forberedelser til Lejren i Blaa vand.

15.—6. Spejderne solgte Flagmærker.

20.—6. Bestemmelsen var en Heldagstur til Hjerting, men paa Grund af daarlige Vejrs, havde vi kun en Formiddagstur til Lunden, hvor vi havde Øvelser og drøftede forskellige Ting vedrørende Lejren.

24.—6. Spejderne solgte Fredsmærker.

8.—7. Drøftelse angaaende Lejren.

10.—7. Planlæggelse af Øvelser og Dagsorden.

13.—7. Tropsmøde.

14.—7. Sommerlejr. Da Skolen i Varde først fik Ferie den 15., havde vi faaet Tilladelse til selvstændig Sommerlejr. Lejren skulde have været til den 22., men paa Grund af en Spejderkammerats Dødsfald, brød vi op den 21. Lejren forløb udmærket. Dagen gik med Øvelser og Forbedring af Lejren og den blev Dagen igennem besøgt af Badegæster, der var meget interesseret i Lejrlivet. Om Aftenen var der Lejrbaal ved Stranden. Badegæsterne troppede op hver Aften og var meget begejstrede. Om Søndagen foranstaltede Tropsraadsmellem Fru Apotheker Friis Spejderbal paa Kroen. Vi morede os brilliant.

21.—7. Efter Hjemkomsten fra Lejren gik Tropsassistenten med en smuk Buket Roser til Spejderkammeratens — Erna Sørensens — Kiste og Torsdag Aften fulgte alle Spejderne hende til Kapellet. Om Søndagen blev hun begravet. Vi gik foran Kisten med Standeren og strøede Blomster. Aftenen før havde vi sendt en Krans, der dækkede hele Kisten. Erna var en meget dygtig Spejder og en sød og afholdt Kammerat, saa det er et stort Tab for Troppen.

2 Spejdere udgaaet.

1. *Brædstrup Trop.* 25.—8.—20. Tropsmøde. Talte om forsk. Ting vedrørende Troppen. Marcherede 1 km. Sluttede af med Gulerødder og Saftevand.

29.—8. Tropstur. Troppen stillede med Cykler Kl. 7. Tur til Herregaarden Urup,

hvor vi besaa Seværdighederne. Alle Spejderne var inviteret til Kaffe hos Forpagteren. Senere nogle Smaalege. Hjemme Kl. 12 $\frac{1}{2}$.

4 Spejdere udgaaet.

I. *Kolding Trop*. 20.—8. Troppen hjalp til ved Modtagelsen af Veteraner fra Sønderjylland og førte dem til Kvarter. Næste Dag Kl. 7 hjalp Troppen Veteranerne om Bord.

III. *Aalborg Trop*. 11 Spejdere deltog i Lejren.

28.—8. Førermøde. Troppens fremtidige Ordning bestemtes med følgende nye Førere: Erna Borup og Marie Eldrup Tropsassistenter. Ingrid Lønborg Indentant. Bertha Kolby Adjutant. Karen Nielsen Patruljefører. Gudrun Andersen Korporal. Lilly Christensen Patruljefører. Ella Jepsen Korporal.

I. *Brønderslev Trop*. 5.—11./8. Var i Week-end Lejr i Sæby. Boede i en gammel Lade nede ved Stranden. Vældig god Tur; blev sidste Nat overfaldet af et rædsomt Uvejr.

29.—8. Orienteringsløb med I Patr. Hjørning. Brug af Morse. Eksersits. Brønderslev vandt.

1 Spejder udgaaet.

I. *Frederikshavn Trop*. 18.—8. Spejderbal i Møllehuset. Drengespejderne inviteret med. Vi var ca. 60 ialt. Vældig morsomt.

29.—8. Eksersits og Samariterøvelse i Plantagen. Ordning af Troppen, der nu kun bestaar af 3 Patr.

Frk. Edna Christensen er udnævnt til Tropsindentant i Stedet for Ruth Westergaard, der er bortrejst.

3 Spejdere udmeldt.

I. *Nykøbing M. Trop*. 15.—8. Kl. 8 $\frac{1}{2}$

mødtes Spejderne paa Raadhustorvet. Marschtur til Sallingsund. Om Formiddagen blev der bygget Vindskærm. Kl. 12 Middagsmad — Risengrød og Pølser m. Kartofler. Stor Kortøvelse om Eftermiddagen. Kl. 5 holdt Divisionsassistent Frk. Brøgger — som var her paa Besøg — Tale: „At holde Spejderloven“, og Kl. 6 var vi hjemme i Nykøbing.

29.—8. 2 Patr. (hver for sig) var i „Legind Bjerger“ for at bygge Vindskærm; Vindskærmen skal bruges hele Vinteren og kun den Patrulje, der har bygget den, ved hvor den er.

1 Spejder udmeldt.

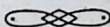
I. *Horsens Trop*. 5.—6. Tropstur pr. Cykle til Thingstedholm. Der mødtes vi med nogle vordende Skanderborgspejdere. Rekrutterne tog II Kl. Prøven, Skanderborgenserne blev undervist i Rekrutprøven. Lavede Mad — Rabarbersuppe og Æggekage m. Flæsk. Hen paa Eftermiddagen lavede vi The til Kringle og Honningkage, som vi havde faaet paa Thingstedholm. Traadte af paa Nørretorv Kl. 6 $\frac{1}{2}$.

Troppen deltog i Korpslejr.

29.—8. Tropstur til Korpssets Blokhus. Samlede Brænde i Strandskoven, saa der nu er nok samlet for Vinteren. Vævede Maatter. Lavede The og spiste Frokost. Besked om Arbejdsgangen i Troppen til Vinter. Hjemtur Kl. 2.

1.—9. var de af Troppen, der om Lørdagen vilde deltage i Indsamlingen til Rebekkasøstrenes Hittetørnshjem inviteret op i Odd-Fellow Logen, hvor vi hørte om Odd-Fellow Ordenen og fik Besked om Indsamlingen. Bagefter fik vi alle Kaffe i Palækaféen.

3 Spejdere indmeldt.

STORE KONGENSGADES BOG- OG PAPIRHANDEL

Store Kongensgade 35 Telefon Central 12,576
København K.

Stort Udvalg af Spejderliteratur.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virksomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.